

Liselotte Greife

Un nu schall mi noch een wat von Pisa vertellen

Nu hett sik dat ruutstellt, dat de Lüüd, de vör mehr as dusend Johnn hier in uns Land leevt hebbt, dat de ehr Tiet ganz besünners wied vörruut weern. Dat se dat ruutfunnen hebbt, dat is jo egens dat Verdeenst von de Russen – obschonst de dat seker gor nich wullt hebbt.

Dat is so komen – in Rußland hebbt Archäologen groovt - hunnert Meter deep in de Eer. Ünnere annere Soken hebbt se dor een Stück Kupperdroht funnen. Jichtenseen hett denn seggt, dat de Droht al tusend Jahr oold weer.

Solang harr he in de Eer legen. Von düssen Fund un düssen Snack hett een Zeitungsmann to weten kregen. Un de hett denn in sienen Bladd schreven, dat dat in Rußland al vör dusend Johnn ene Telefonleitung geven harr. Wat dat de Lesers nu glööv, oder wat he dat sülm glööv – dat weet wi nich, un dat is ok nich ruuttokriegen.

Over schreven hett he dat, un dor kummt dat jo op an.

Dat is nu over so, dat hüdigendaags allns dat, wat eenmol in de Zeitung steiht, dat dat överall henkummt, ok in annere Eerdteilen. So keem de Noricht ok no Amerika.

Un – as jedereen weet – de Amerikoners wulln bi sowat jo nich trüüchstoehn. Se hebbt ganz fix ok groven. Se hebbt ene groote Groovsteed mookt un de von alle Sieten fotografeern loten. `n poor Daag loter stünn dann in alle amerikonschen Zeitungen, dat se bi dat Groven – nich wiedaf von Washington – Glasfaserkabels funnen harrn, de – no de Deepte to urdelen in de se groven hebbt - al 1500 Jahr oold weern. Un de weern de Bewies dorför, dat de Amerikoners von Lüüd afstammen doot, de al lang vör de Tiet, ut de de Kupperdroht von de Russen weer, ene „hochtechnisierte Telefonleitung“ nützt harrn.

Bi düsse Noricht is dat woll teemlich seker, dat dor nich veel achter is. Man – de Amerikoners sünd dor nich so pingelig. Un Zeitungen gifft dat in düssen groten Land veel, dat gifft veel Platz, wat to drucken. Un ok veel Möhn, dat allns to verköpen. Un so ene Noricht – dat is doch wat.

Un de Noricht keem ok överall hen – ok no Norddüütschland. In Norddüütschland hebbt se jo ok veel in de Eer funnen, wat ut ole Tieten is. In dat Land Wursten an de Wesser hebbt Archäologen sogar een ganzes Dörp utgroven, dat in de eerste Tiet no de Tietenreken entstohn is. Dat heet denn, vör meist tweetusend Johnn. Telefonkabels sünd dor nich ween. An veele annere Steden is noch groovt worrn, ok üm Lünborg, in de Lönbuger Heid, – over överall – keen Telefonkabels.

Kiek – un dat is doch de Bewies doför, dat uns Vöröllern sik al lang över dat schnurlose Telefon miteenanner besnackt hebbt. Dat hebbt de Archäologen bi uns nich an de Zeitung geben, dor is nix von schreven worrn. De Lüüd sünd hier jo nich so, dat se mit allns Opsehn moken wöllt. Over wohr is dat – se hebbt wiss un wohrhaftig keen Telefonkabels in de Eer funnen. Un nu schall mi noch een wat von Pisa vertellen.

Anschrift der Verfasserin: Liselotte Greife, Am Kreideberg 10 E, 21339 Lüneburg